

בפרשתנו, פרשת ואתחנן מוזכרות מצוות רבות וחשובות. ביניהן עשרת הדברות הנחשבות (כוזרי א' פ"ז) "אימות המצוות ושורשיהן". בהמשך הפרשה מופיעה גם הפרשייה הראשונה של קריאת שמע.

בסיום הפרשה ניתן למצוא רמז לחשיבותה של כל אחת ממצוות התורה כפי שלימד ה"משך חכמה":

על הפסוק (ז,ט) "שומר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו"- למרות שאנו קוראים בפסוק "מצותיו" בלשון רבים, הכתיב הוא "מצותו" בלשון יחיד, והביא מהירושלמי (קידושין פרק א' משנה ט') 'כל העושה מצוה אחת מטיבין לו (ומאריכין את ימיו) וזוכה ונחל הארץ', זה מי שייחד מצוה אחת ולא עבר עליה מימיו. ובכך ביאר את מה שכתבה התורה "ולשמרי מצותו" - אף מצוה אחת, אם שמרה ולא עבר עליה מימיו מטיבים עימו וזוכה לעולם הבא.

למדנו מדבריו על חשיבותה של כל מצוה ומצווה, שמכוח קיומה של כל מצוה בודדת ניתן לזכות ולנחול עולם הבא. יסוד זה מופיע גם בפירוש הרמב"ם למשנה (מכות ג,טז):

"רבי חנניה בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות" וכתב על כך הרמב"ם בפירוש המשנה: "מיסודות האמונה בתורה שאם קיים האדם מצוה משלש עשרה ושש מאות מצות כראוי וכהוגן ולא שתף עמה מטרה ממטרות העולם הזה כלל, אלא עשאה לשמה מאהבה כמו שביארתי לך, הרי הוא זוכה בה לחיי העולם הבא, לכן אמר ר' חנניה כי מחמת רבוי המצות אי אפשר שלא יעשה האדם אחת בכל ימי חייו בשלימות ויזכה להשארות הנפש באותו המעשה". ריבוי המצוות אינו אלא הזדמנויות רבות מהן יכול כל אחד לבחור לעצמו מצווה ייחודית בה יתמיד ויצטיין ומכוחה יזכה לשכר מרובה לחיי הנצח. וזאת לצד קיום כל המצוות כולן המקדשות ומצרפות את נפשו של האדם.

השבת היא גם ט"ו באב שהוא תאריך ייחודי המבטא שמחה ונחמה.

המשנה בתענית מונה את הסיבות שהפכו יום זה ליום שמחה: יום בו הותרו השבטים לבוא זה בזה, ובו בנות ישראל יצאו במחולות בכרמים. ומתוך כך נקבע כיום המתאים למציאת בן זוג הגון. ביום זה אירעו במהלך ההיסטוריה מספר אירועים המהווים סיבה לשמחה מיוחדת. ביום זה פסקו לכרות עצים למערכה. כיון שביום זה כוחה של החמה נחלש העצים עלולים להיות נגועים בתולעים מכאן ואילך, ומשום כך אינם ראויים לשמש

כעצי המערכה במקדש. הסיבה לשמחה בפרט זה הוסברה ע"י הרשב"ם (בבא בתרא קכא,ב): "ואותו יום שפסקו היו שמחים לפי שבאותו יום היו משלימין מצוה גדולה כזאת". מצוות כריתת עצים למערכה של המזבח אשר הושלמה בתאריך זה מהווה סיבה להחשיב יום זה כיום טוב. למדנו על מעלתה של מצוה שאדם מקיים במשך כל ימיו בשלמות ואנו מוסיפים ולומדים שיש מעלה מיוחדת בהשלמת קיום מצוה גם במשך תקופה אחת.

לפי רבינו גרשום שם, מפורש שהיו"ט שקבעו בט"ו באב נקבע על כך שיכלו להוסיף בלימוד התורה, מאחר ובשעה שהיו עסוקים בכריתת עצי המערכה היו מתבטלים מתלמוד תורה, ועכשיו שפסקו לכרות היה להם יותר זמן ללמוד תורה ולכן עשאוהו יום טוב.

בתקופת חופשת הקיץ הדרישה להוסיף בלימוד מציבה רף גבוהה. ניתן לבחור מצוה אחת שנאמץ לעצמנו למשך החופשה ובה נצטיין ואז נוכל לשמוח על מצוה שקיימנו במהלך התקופה.

בברכת נחמו נחמו עמי
שבת שלום ומבורך

שושנה נגר